

(המשך מעמוד 35)

כי הסניגורים מעוניינים להוכיח שאין זה שיער-אדם, ואם ככל זאת זהו שיער-אדם — הרי אין זה שיער מראש של המנוחה.

פירור מהחומר שבתוכו היו השערות נמסר לבדיקה היסטולוגית, לד"ר מוריס רוגב, מנהל המכון הפתולוגי באבר-כבד. הוא מצא כי החומר הפריד הכיל תאים הדומים לתאי עור-אדם. גם מימצא זה מאשר את גירסת אביבה גרנות, וקשה מאוד לסניגוריה. אולם כמות החומר שנמצאה היתה כה קטנה, שזיהוי הוורדי קשה מאוד, ויתכן שהסניגורים יצליחו למצוא מומחים שיעידו כי אין החומר דומה לתאי-אדם, וכי השערות אינן שערות-אדם.

ראיה נוספת בקשר למכונת, הקשה לחווה יערי, היא החלפת הצמיגים. בעל מוסך בווארינג'ון בירושלים העיד על החלפה בבית-המישפט. גם חווה הרי דתה בכך באחת מהוראותיה. לסניגוריה יהיה קשה להסביר מדוע ראתה צורך להחליף את הצמיגים, אם אומנם לא פגעה במנוחה בעזרת המכונת.

סיבת

המוות

סיבת-המוות היא שתכריע אם נוצע רצח או הריגה כלבד, ואם אביבה גרנות אשמה ברצח או רק בשותפה לאחר מעשה.

בבדיקה הראשונית קבע הר"ר בלוך כי סיבות-המוות הם השבר בכתף והשבר בין החוליות החמישית והשישית בצווארה של המנוחה. לפי מימצא זה מתה האשה מייד עם פגיעות אלה, וכל החבלות האחרות שנמצאו בגופה — קירקוף, שבר-ברגל, שברים בצלעות ובעצם החזה — נגרמו לה אחרי מותה.

הר"ר יהודה היס חלק על מימצא זה. לדבריו, מתה המנוחה ממיכלול הפגיעות שנפגעה, ובעיקר מהקירקוף, שהוא מכאיב ביותר וגורם הלם. הוא הסביר כי כל הפגיעות האחרות נגזרו נגרמו בגלל תנוחתה של המנוחה כאשר המכונת דחפה אותה קדימה. המנוחה היתה לרבריו יושבה בישיבה מזרחית לפני פגוש המכונת, כאשר פגעה בה המכונת הנוסעת. ההתנגשות גרמה לה לשבר בכתף — נקורת-המיפגש עם הרכב.

מכת המכונת הפילה את האשה קדימה ודחפה אותה למצב של כריעה שכיבה, כאשר נקודות-המגע עם הקרקע הם הברכיים, המצח, האף והסנטר. דחיפתה במצב זה גרמה לקירקוף. לחץ הסנטר על החזה גרם לשבר בעצם-החזה ולשברים בצלעות, וכיפוף של הראש בכוח קדימה גרם לשבר בחוליה. גם השבר ברגל ושיטפיה-הדם שנמצאו בגופה מוסברים עליידי תנוחה זו.

על-פי גירסתו של הר"ר היס, נגרמו כל החבלות נגזרו בזמן אחד, וגרמו יחד למוות.

עובדתית נקבע כי לא נמצאו שברים בעצם-הגולגולת ולא היה נזק למוח. מכאן ברור שמלבסקי לא מתה ממכה כראשה. מאחר שהקירקוף והמצח קורקפו ונפגעו קשות, לא יכול הר"ר היס לקבוע אם הוכחה המנוחה במקומות אלה לפני גרידתה על הקרקע, מאחר שהם הושחתו בגרידה. אבל גם אם היתה חבלה כזו ברור שלא היא שגרמה למוות. הפתולוג קבע, באופן חד-משמעי, כי המנוחה לא נפגעה בכל חלק אחר של ראשה או צווארה, מכיוון ששם לא נמצאו פגיעות.

לשאלתו של עורר-הרין קנת, סניגורה של אביבה גרנות, ענה הר"ר היס כי לא מצא סימנים של חנק בגופת-המנוחה. סימנים אלה הם בדרך כלל שיטפיה-קטנטנים, דמויי נקודות, רות, בעור-הפנים ובלחמיות-העיניים. הפתולוג הר"ר בירטולון לוי,

שעשה את נתיחת הגופה ביחד עם הר"ר בלוך ואחרי-כך עשה בבדיקה נוספת יחד עם הר"ר היס, נחקר נמרצות בידי הר"ר קפלן. לד"ר לוי היה קשה להתבטא בעברית, מה גם שהוא היה חצוי בין שתי חוות-הדעת.

(המשך בעמוד 38)

מיהי השוטרת, נאווה? על שם מי נקראת הבובה „יעל"? את מי פגשה החובעת בחופשה, ועם מי מבלה אהוד יערי בכל בוקר לפני המישפט?

ההצגה הגדולה

גילתה גם התובעת, פנינה דברין, כאשר פגשה כחופשת השבועות בשפת-הים כמה וכמה מכרים של אהוד וחווה יערי. היא, כובן, סירבה לדבר איתם על המישפט.

אחד האנשים המסקרנים ביותר במשפט הוא אהוד יערי. הוא יושב בכל יום במקום הקבוע שלו, ליד חלון בית המישפט, כשסיגריה בפיו, ואינו עוזב את האולם עד שמסתיים הדיון. בחיים הוא נאה הרבה יותר מאשר על מירקע הטלוויזיה, אבל פניו חתומות. רק כאשר מגיע חבר, היושב לידו, הוא מרשה לעצמו לעיתים לחייך או לומר מילה.

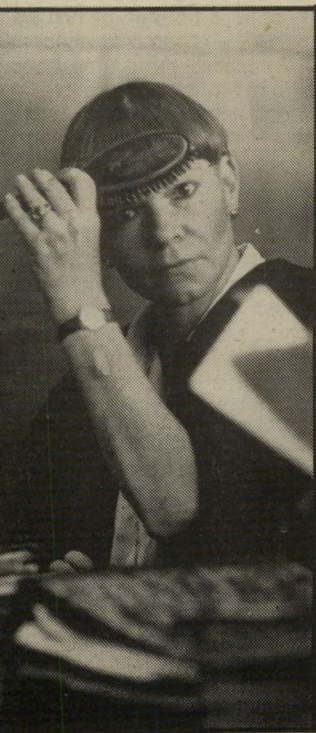
קשה לשער מה עובר במוחו של הגבר שהיה נשוי לחווה 18 שנה, ופיתאום רואה אותה על ספסל-הנאשמים במישפט-רצח. הוא שומר על קוררוח מרהים והתנהגות מעוררת-כבוד.

השוטרים, השומרים על אולם בית-המישפט, אוהבים את אהוד יערי במיוחד. הם מספרים כי בכל בוקר הוא מגיע מוקדם ושונה את קפה-הבוקר ביחד אתם. הוא כחור מאוד עממי, אומרים השוטרים, המכניס עבודו את כוס-הקפה.

כל תיסרוקת והבעה של חווה יערי, אביבה גרנות והתובעת פנינה דברין הונצחו כבר בידי הצלמים והכתבים. אבל יש שתי נשים במישפט שלא זכו

נאשמת חווה יערי תיסרוקת חדשה

סניגורית קפלן תיסרוקת פאנקיסטית

לסיקור כזה. השופטת חנה אבנור והסניגורית עדנה קפלן, הן לא החליפו את תיסרוקתן במהלך המישפט, ולכן לא זכו לצילומים רבים. אבל עדשתו של ציון צפירי, הצלם הזרזי של העולם הזה, תפסה את הסניגורית כאשר היא מברישת את שיערה האדום מוני-החוב במיברשת. לד"ר קפלן יש תיסרוקת מיוחדת כמינה, שכונתה באחד העיטונים כ„תיסרוקת פאנקיסטית“.

הסניגורית בעלת חושי-החומר צדה מההגדרה. אבל בתה, שהתגייה זדעתה לצה"ל, טילפנה לאמא כי שימחה ואמרה: „סוף-סוף מישוה גילה שאת פאנקיסטית“.

השבוע נוספה עוד אשה למישפט. עד כה הקליט את המישפט ליאור, המקליט המומחה של בית-המישפט, שנהג להזמין את חברתו היפה לבקר בדיונים. השבוע נעלם ליאור, ובמקומו באה להקליט צעירה שחחרת, שזי הסכימה לשים את האוזניות על אוניה לצורך הצילום.

בין הקהל הרב הצובא על האולם נראה הרבה נשים הדורות. ניכר שלבשו את מיטב ביגדיהן כדי להיראות כמישפט המפורסם. היתה ביניהן עורכת-דין נאה ואלגנטית, שסגרה בשבוע הראשון למישפט את משרדה לכמה ימים, כדי לבקר בדיונים.

אבל האשה המושכת ביותר היא ציפי, אחותה של חווה יערי. לציפי יש שיער בלונדי גולש בתלתלים גדולים, גופה דק ותמיר ושפתיה מלאות. היא מקפידה להתלבש היטב, וכל יום נמשכות העיניים לעברה, כדי לראות מה לבשה היום. השבוע העדיפה חליפת ג'ינס תכולה, ועליה הצמידה כמה סיכות אופנתיות.

ביום האחרון למישפט הפתיעה אחותה של הנרצחת, חיה שאפן, והגיעה כמעט הראשונה לדיונים. אחיה ואשתו היו בכל הישיבות עד כה, אבל האחות חיכתה עד הרגע האחרון, את המישפט סיימה העדה החותה

אחות ציפי קבילוי חליפת ג'ינס

אם היו עד כה ספיקות אם מרינת ישראל היא אכן מרינה קטנה, הרי בא מישפט יערי וסילק אותם. היתה לי קרנות רבה לגבי הצעירה שנשלחה על-ידי המישטה לסחוט את חווה יערי ולהוציא ממנה מידע. בבית-המישפט היא כונתה „נאווה“, והתובעת מסרה כי הוצא חיסיון מלא על שמה ופרטי זהותה. אפילו השופטים לא ידעו את שמה האמיתי של אותה נאווה.

יום אחד ישבתי במיזנון בית-המישפט ופגשתי ירד, קציין-מישטה. תוך זמן קצר התגלגלה השיחה ל-מישפט יערי והוזכר שמה של נאווה. הקציין שלא ידע על החיסיון, שאל אותי: „מה, את לא זוכרת אותה? הרי היכרת אותה...“ וכאן סיפר לי מתי והיכן היכרת את נאווה. הוא גם סיפר לי כי נאווה עומדת להתחתן החדוש.

כוס-קפה לאהוד

היה עוד דבר שסקרן אותי במישפט. כאשר הביא הפתולוג, הר"ר יהודה היס, את הבובה הרדוד שלו והרדיע עליה את כל תחושות-המוות של המנוחה, הייתי סקרנית מאוד לדעת על שם מי נקראה הבובה „יעל“. חשבתי כי אולי קרא לה הרופא על שם אחת מנבותיו, אבל לא הייתי בטוחה.

במהלך השבוע פגשתי בבית-המישפט את עורכת-הדיון יעל לביארי, מי שהיתה אשתו של מנהל הרדוד גידעון לביארי. השיחה התגלגלה כמובן למישפט השנה, ואז סיפרה יעל כי היא ירדה טובה של הפתולוג הר"ר היס. כשהתעניינתי בבובה, חיכה יעל ואמרה: „על שם מי נקראת הבובה? ואז סיפרה כי היא הביאה את הבובה צהובת-השיער לבתו הקטנה של הפתולוג, דנה. הילדה קראה לבובה על שם „הרודה“ שהביאה לה את המתנה היפה. את העובדה כי המרינה שלנו קטנה